ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ὀκτωβρίου **1947** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **227**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 417. Περὶ μετονομασίας καὶ ἁρμοδιότητος τοῦ Τμήματος Παραφυλακῆς τῶν Νόμων. 1

Ν. Δ. 418. Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 23)3)29 καὶ ἐπὶ τῶν συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων τοῦ συμβολαιογράφου Ἐλευσῖνος — Πελοποννήσου Θεοδώρου Βλαχούλη. 2

Ν. Δ. 419. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινων Νόμων. 3

Ν. Δ. 420. Περὶ φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων. 4

Διατάγματα

Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Γ' Ψηφίσματος «περὶ μέτρων ἀφορώντων τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν εἰς τοὺς Νομοὺς Ἀχαΐας καὶ Ἠλείας»..... 5

Πράξεις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν εἰσιτηρίων, τῶν μεταφερομένων εἰς Πειραιᾶ πρὸς ἐπαναπατρισμὸν Ἀρμενίων, ἐκ τῶν τελῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ λοιπῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων. 6

Διορθωσις ἡμαρτημένων

Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ἀπὸ 13)10)47 Β. Δ. τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν. 7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 417.

Περὶ μετονομασίας καὶ ἁρμοδιότητος τοῦ Τμήματος Παραφυλακῆς τῶν Νόμων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ Ψήφισμα Λ' τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1947 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς», μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης «Τμῆμα Παραφυλακῆς τῶν Νόμων» μετονομάζεται εἰς «Τμῆμα Νομοπαρασκευαστικῆς ἐργασίας καὶ δημοσιεύσεως τῶν Νόμων».

2. Ὅπου τῶν κειμένων ἤδη διατάξεων, ἀποφάσεων ἢ διαταγῶν γίνεται μνεία περὶ τοῦ Τμήματος Παραφυλακῆς τῶν Νόμων ἢ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, νοεῖται ἐφεξῆς τὸ εἰς ὃ τοῦτο μετονομάζεται Τμῆμα «Νομοπαρασκευαστικῆς ἐργασίας καὶ δημοσιεύσεως τῶν Νόμων» καὶ τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ.

3. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἀνωτέρω Τμήματος ὑπάγονται:

α) Ἡ προπαρασκευὴ τῶν σχεδίων Νόμων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Δικαιοσύνης πλὴν τῶν ἐμπιπτόντων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Δ)σεως Ποινικῆς Δ)σύνης.

β) Ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἀριθμήσεως καὶ σφραγίσεως τῶν πρωτοτύπων πάντων τῶν Νόμων καὶ Νομοθετικῶν Δ)των καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

γ) Ἡ φύλαξις τῶν πρωτοτύπων τῶν Νόμων μετὰ τῶν αἰτιολογικῶν ἐκθέσεων αὐτῶν καὶ τῶν πρακτικῶν τῶν συζητήσεων ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἑρμηνευτικῶν δηλώσεων, καὶ ἡ ἔκδοσις τῶν κατὰ Νόμον ἀντιγράφων αὐτῶν.

δ) Ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἐκδόσεως τῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Δικαστικῶν Νόμων, πλὴν τῶν Ποινικῶν, ἀπαιτουμένων ἐγκυκλίων.

4. Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δύναται νὰ καθορισθῇ πᾶσα ἀφορῶσα τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα λεπτομέρεια.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΔΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Α. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Δ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, Θ. ΚΙΖΑΝΗΣ, ΑΛ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, Ν. ΜΠΑΛΑΤΣΗΣ—ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1947.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 418.

Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 23.3.29 καὶ ἐπὶ τῶν συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων τοῦ συμβολαιογράφου Ἐλευσῖνος—Πελοποννήσου Θεοδώρου Βλαχούλη.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ Ψήφισμα Λ' τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1947 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς», μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ν. Δ. ἀπὸ 23.3.29 «περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων ἐγγράφων» ὡς τοῦτο ἐκυρώθη τροποποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4634)30 Νόμου «περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων πράξεων» ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῶν συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων τῶν περιλαμβανομένων ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ συμβολαιογράφου Ἐλευσῖνος—Πελοποννήσου Θεοδώρου Βλαχούλη.

Ἄρθρον 2.

Ὅπου ἐν τῷ ὡς ἄνω Διατάγματι ἀναφέρεται ὁ Πρόεδρος Ἐφετῶν Ἀθηνῶν καὶ τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν καθίσταται ἀντ' αὐτοῦ ἁρμόδιος ὁ Πρόεδρος Ἐφετῶν Πατρῶν καὶ τὸ Ἐφετεῖον Πατρῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα τοῦ ἄνω συμβολαιογράφου Θεοδώρου Βλαχούλη.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου 4634)1930 καὶ τοῦ παρόντος δύναται διὰ Β. Δ. προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης νὰ ἐπεκτείνηται καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις, ἁρμοδίου ὄντος ἑκάστοτε τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται τὸ συμβολαιογραφεῖον.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΔΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Γ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ Α. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, ΑΛ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, Δ. ΔΙΓΚΑΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Ν. ΜΠΑΛΑΤΣΗΣ—ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1947.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

(3)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 419.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων φορολογικῶν τινων Νόμων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ Ψήφισμα Λ' τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1947 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς», μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Φόρος καθαρῶν προσόδων.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 11 παράγραφος 4 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἐν περιπτώσει ἀντικαταστάσεως τοῦ καρπουμένου τὸ εἰσόδημα ἐκ τοῦ ἀκινήτου, ἕνεκα μεταβιβάσεως κυριότητος ἢ ἄλλως, ὁ δικαιοπάροχος ὑποχρεοῦται εἰς πληρωμὴν τῶν δόσεων τοῦ φόρου οἰκοδομῶν τῶν ληξασῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀντικαταστάσεως, ὁ δὲ διάδοχος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀντικαταστάσεως καὶ ἐφεξῆς ληξιπροθέσμων δόσεων».

2. Ἐν περιπτώσει συμπληρωματικῆς βεβαιώσεως φόρου Α' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων (εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν), ἡ προσαύξησις ὑπερημερίας τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1014)1946 Ἀναγκ. Νόμου τῶν δόσεων, αἵτινες κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς βεβαιώσεως εἶχον ληξει, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δεκάτης ἕκτης τοῦ ἑπομένου τῆς βεβαιώσεως μηνός.

Ἡ παροῦσα διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ περιπτώσεων ἀρχικῆς βεβαιώσεως ἐνεργουμένης μετὰ τὴν λῆξιν τῶν νομίμων προθεσμιῶν καταβολῆς τῶν δόσεων.

3. Ἐπὶ καθορισμοῦ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως μισθώματος μείζονος τοῦ δηλωθέντος, ὁ φορολογούμενος ὑποχρεοῦται εἰς ἐπίδοσιν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου οἰκοδομῶν διὰ τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ δηλωθέντος καθορισθὲν μίσθωμα, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως.

4. Εἰς τὴν διάταξιν τῆς περιπτώσεως δ' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, προστίθεται ἡ ἀκόλουθος δευτέρα περίοδος, ἐφαρμοζομένη ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1946 καὶ ἐφεξῆς κτωμένων εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου αἱ οἰκοδομαὶ τῶν ὁποίων τὸ ἀκαθάριστον ἐτήσιον εἰσόδημα δὲν ὑπερέβαινε κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1940—41 τὰς δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας ἑξακοσίας (3.600).

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ βιομηχανικαὶ καὶ βιοτεχνικαὶ ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐνεργήσουν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1952 δαπάναις διὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίων ἐξυπηρετούντων τὴν ἐπιχείρησιν καὶ διὰ τὴν ἀγορὰν μηχανημάτων καὶ ἐγκαταστάσεων ἐν γένει ἢ ἐπέκτασιν καὶ βελτίωσιν ὑπαρχουσῶν τοιούτων, δικαιοῦνται, ὅπως ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν Δ' κατηγορίαν τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων κερδῶν των τῶν χρήσεων 1947 ἕως καὶ 1952 διαθέσουν ἐτησίως ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ 4 ο)ο τῆς ἀξίας κτήσεως τῶν μηχανημάτων καὶ ἐγκαταστάσεων καὶ 2 ο)ο τῆς ἀξίας τῶν κτισμάτων διὰ πρόσθετον αὐτῶν ἀπόσβεσιν.

2 Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀπόσβεσις μετὰ τῆς παρεχομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀξίαν κτήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῶν κτισμάτων.

3. Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 324)45 καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Άρθρον 3.

1. Τὸ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐκπιπτόμενον καὶ παραμένον ἀφορολόγητον ποσὸν λόγῳ ἐλαχίστου συντηρήσεως ἐκ τῶν εἰς φόρον ΣΤ' Κατηγορίας καθαρῶν προσόδων ἐκ μισθῶν, ἀμοιβῶν κλπ. ὁρίζεται εἰς δραχμὰς πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) μηνιαίως, προκειμένου περὶ μηνιαίως ἀμειβομένων μισθωτῶν καὶ δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας (20.000) ἡμερησίως, προκειμένου περὶ τῶν ἡμερησίως ἀμειβομένων, ἐκπίπτεται δὲ ἐκ τοῦ τμήματος τῶν ἀποδοχῶν τῶν φορολογουμένων ἐπὶ συντελεστῇ 1 ο)ο. Τὸ ὡς ἄνω ἀφορολόγητον ὅριον ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1947 καὶ ἐφεξῆς κτωμένων ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν.

2. Ἐπὶ πασῶν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον περιπτώσεων, ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τῶν καθαρῶν ἀποδοχῶν τῶν κτωμένων ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1947 καὶ ἐφεξῆς ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 3.000.000 κατὰ τριμηνίαν, ὁ συντελεστὴς ὁρίζεται ὡς ἀκολούθως :

α') Εἰς 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν τριμηνιαίων ἀποδοχῶν ἀπὸ 3.000.001 μέχρι 6.000.000 δραχμῶν.

β') Εἰς 15 ο)ο ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν τριμηνιαίων ἀποδοχῶν ἀπὸ 6.000.001 μέχρις 9.000.000 δραχμῶν.

γ') Εἰς 25 ο)ο ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν τριμηνιαίων ἀποδοχῶν ἀπὸ 9.000.001 μέχρι 12.000.000 δραχμῶν καὶ

δ') Εἰς 40 ο)ο ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν τριμηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ ὑπερβαίνοντος τὰς δραχ. 12.000.000.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος προστίθεται τρίτη παράγραφος ὡς ἑξῆς:

«3. Ἀποζημιώσεις ἢ ἀμοιβαὶ καταβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου εἰς ἀντιπροσώπους ὀργανώσεων, ἰδιώτας κλπ. διὰ τὴν συμμετοχήν των εἰς πᾶσης φύσεως ἐπιτροπὰς ἢ συμβούλια, θεωροῦνται ὡς πρόσοδος ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν καὶ φορολογοῦνται βάσει τοῦ ἰσχύοντος ἑκάστοτε ποσοστοῦ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως».

4. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«5. Οἱ κτώμενοι ἀποδοχὰς ἐκ πλειόνων τοῦ ἑνὸς ἐργοδοτῶν ἢ πηγῶν ἐφ' ὅσον τὸ φορολογητέον ποσὸν αὐτῶν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 3.000.000 τριμηνιαίως ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τῶν μηνῶν Ἀπριλίου, Ἰουλίου, Ὀκτωβρίου καὶ Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ἐπιδίδωσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς κατοικίας των δήλωσιν περὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον τρίμηνον κτηθεισῶν ἐκ διαφόρων ἐργοδοτῶν ἢ πηγῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν καταβάλλοντες ἅμα ὁλόκληρον τὴν τυχὸν ἐπὶ πλέον διαφορὰν μεταξὺ τοῦ ὑπὸ τῶν ἐργοδοτῶν παρακρατηθέντος φόρου καὶ τοῦ ἀναλογοῦντος τοιούτου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν δηλουμένων ἀποδοχῶν, ἀθροιστικῶς λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου τῆς κατηγορίας ταύτης».

Άρθρον 4.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τοῦ οἰκον. ἔτους 1947—1948 καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐτῶν τῶν φυσικῶν προσώπων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν φορολογίαν τῶν ξενοδοχείων τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6 Μαΐου 1946 καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 181)1946 Ν. Διατάγματος, λαμβάνεται ἐκμαρτὴ καθαρὰ πρόσοδος ἐκ τῆς ξενοδοχειακῆς ἐπιχειρήσεως ἴση πρὸς τὸ τετραπλάσιον τοῦ καταβαλλομένου συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω Ν. Διατάγματα φόρου.

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 δύναται ὁ μὲν Οἰκονομικὸς Ἔφορος ν' ἀποδείξῃ μείζονα πρόσοδον, ὁ δὲ φορολογούμενος ἐλάσσονα τοιαύτην ἢ καὶ ζημίαν.

3. Προκειμένου περὶ τῆς εἰδικῆς φορολογίας τῶν ξενοδοχείων Ν. Δ. 181)1946, τὸ δεκαήμερον τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 11)12)1946 Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 181)46 Ν. Διατάγματος πρὸς ἐπίδοσιν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου προκειμένου περὶ ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων ἐπιτεταγμένων ἢ ἄλλως κατειλημμένων ὑπὸ Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν ἢ Συμμαχικῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν διὰ τὰς μέχρι τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως ληξιπροθέσμους δόσεις, εἰς ἃς ἀναφέρεται τὸ καταβαλλόμενον ποσόν, ἄρχεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως, δεόντως ἀποδεικνυομένης.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως ἄρχεται ἀπὸ 11 Δεκεμβρίου 1946 ἀφ' ἧς ἴσχυσε τὸ Ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 181)46 Ν. Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Φόρος Ἐπιτηδεύματος.

Άρθρον 5.

1. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Διατάγματος 53)1946 «περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος» ἐπὶ πλέον τῆς ἐκτάκτου εἰσφορᾶς ὁριστικῶς βεβαιουμένη ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου διαφορὰ φόρου ἢ ὁριστικῶς βεβαιούμενος φόρος ἐπιτηδεύματος ἐπ' ὀνόματι ὑποχρέων μὴ ὑπαχθέντων εἰς τὴν κατὰ τὸν Ἀναγκ. Νόμον 431)1945 ἔκτακτον εἰσφορὰν καταβάλλεται εἰς δέκα (10) ἴσας μηνιαίας δόσεις. Ἡ πρώτη δόσις καταβάλλεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς τοῦ ἀμέσως ἑπομένου τῆς ὁριστικῆς βεβαιώσεως ἑκάστη δὲ τῶν ὑπολοίπων ἐντὸς ἑκάστου τῶν ἑπομένων μηνῶν.

2. Ἐφ' ὅσον ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγρ. 1 φόρος ἔχει βεβαιωθῇ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος, τὸ ἀνεξόφλητον τμῆμα αὐτοῦ καταβάλλεται εἰς δέκα ἴσας μηνιαίας δόσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἐντὸς τοῦ μηνὸς τοῦ ἀμέσως ἑπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Δ., ἑκάστη δὲ τῶν ὑπολοίπων ἐντὸς ἑκάστου τῶν ἀμέσως ἑπομένων μηνῶν.

3. Ἐν περιπτώσει ἐκπροθέσμου καταβολῆς τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους δόσεων φόρου ἐπιτηδεύματος καταλογίζεται εἰς τὸν ὑπόχρεων ἡ κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. Δ. 53)1946 προσαύξησις ὑπερημερίας.

4. Ἐπὶ ὁμορρύθμων καὶ ἑτερορρύθμων ἑταιριῶν ὡς καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν συνεταιρισμῶν τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Ν. Διατάγματος 53)1946 ἀφορολόγητα ὅρια αὐξάνονται δι' ἕκαστον, πέραν τοῦ πρώτου, ὁμόρρυθμον ἑταῖρον ἢ προκειμένου περὶ ἐμπορικῶν συνεταιρισμῶν δι' ἕκαστον, πέραν τοῦ πρώτου συνεταῖρον, κατὰ δραχμὰς μὲν 12.000.000 ἐτησίως προκειμένου περὶ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 23 κατωτάτου ὁρίου, κατὰ δραχμὰς δὲ 6.000.000 ἐτησίως προκειμένου περὶ τοῦ κατωτάτου ὁρίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Προκειμένου περὶ τῶν ἑταιριῶν τούτων τὸ διπλάσιον τῆς ὁριστικῶς βεβαιωθείσης ἐκτάκτου εἰσφορᾶς ἢ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ποσὸν οὐχὶ κατώτερον τῶν ὡς ἄνω ἀφορολογήτων ὁρίων ἐκπίπτεται ἐφ' ἅπαξ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἑταιρικῶν κερδῶν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τῶν κερδῶν φορολογεῖται κατὰ τὴν Δ' κατηγορίαν τῶν καθαρῶν προσόδων ἐπ' ὀνόματι ἑκάστου ἑταίρου κατὰ τὴν ἀναλογίαν συμμετοχῆς του εἰς τὴν ἑταιρίαν ἄνευ ἑτέρας ἐκπτώσεως. Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ συνεταιρισμῶν.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νομ. Δ)τος 53)1946.

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Ν. Διατάγματος 53 προστίθεται παράγραφος 5 ὡς ἑξῆς :

«5. Προκειμένου περὶ ὑποχρέων ἀνωνύμων ἑταιριῶν αὗται ἀπαλλάσσονται καὶ ἐκ τοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων Γ' Κατηγορίας κλάσεως α' διὰ ποσὸν μερισμάτων, ποσοστῶν διοικητικῶν συμβουλίων κλπ. προερχομένων ἐκ τῶν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1945 καὶ ἐφεξῆς κτωμένων καθαρῶν κερδῶν αὐτῶν ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ τελικῶς καταλογισθέντος φόρου τοῦ παρόντος Νόμου ἢ τῆς ἐκτάκτου εἰσφορᾶς τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 431)1945».

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 2, παράγραφον 1, ἐδάφιον πρῶτον τοῦ Ν. Δ. 53)1946 προστίθεται ιβ' περίπτωσις ὡς ἑξῆς, ἰσχύουσα ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ συμπληρούμενος νόμος.

«ιβ') Αἱ πάσης φύσεως ἐπιχειρήσεις ἐκμεταλλεύσεως ἐγχωρίων λιγνιτωρυχείων ἢ μετατροπῆς τοῦ λιγνίτου εἰς εὐχρηστότερα προϊόντα (πλινθοποίησις κλπ.)».

7. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται ὁ φόρος ἐπιτηδεύμα

τος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1947—48 νὰ μειοῦται μέχρι 50 ο)ο αὐτοῦ προκειμένου περὶ φορολογουμένων τῶν περιφερειῶν Μακεδονίας, Θράκης, Ἠπείρου, Θεσσαλίας, Κρήτης καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχιακὰς περιφερείας.

Ἡ ἀνωτέρω μείωσις δύναται νὰ παρέχηται καὶ μερικῶς δι' ὡρισμένας περιοχὰς ἢ ἐπαγγέλματα.

8. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ παρατείνωνται καὶ νὰ μεταβάλλωνται αἱ προθεσμίαι καταβολῆς τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν. Διατάγματος 53)1946 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ὡς ἑξῆς, ἰσχῦον ἀφ' ἧς καὶ ὁ συμπληρούμενος Νόμος.

«Ἐκ τῶν εἰς τὴν Κατηγορίαν Δ' τῶν καθαρῶν προσόδων ὑποκειμένων κερδῶν τῶν ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ὑπάγονται εἰς τὸν φόρον τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος Ν.Δ. διὰ τὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν πωλήσεις, ἐκπίπτεται παραμένον ἀφορολόγητον ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ τελικῶς καταλογισθέντος φόρου ἐπιτηδεύματος ἢ τῆς ἐκτάκτου εἰσφορᾶς, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ παρόντος».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἔκτακτος εἰσφορὰ — Ἐνοριακὴ εἰσφορά

Ἄρθρον 7.

1. Ἐνστάσεις καὶ αἰτήσεις μειώσεως ἢ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν Ἀναγκ. Νόμον 431)1945 ἐκτάκτου εἰσφορᾶς ὡς καὶ αἰτήσεις ἀκυρώσεως ἐγγραφῶν ἐκτάκτου εἰσφορᾶς, ἐκδικάζονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. Διατάγματος 53)1946 «περὶ φόρου Ἐπιτηδεύματος» Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνστάσεων ἀκολουθουμένης τῆς περὶ ταύτης νομίμου διαδικασίας.

2. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 536)1945, ὡς προσετέθη διὰ τοῦ ἄρθρου 16 παραγρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 60)1946 Ν. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὡς ἀκολούθως.

«Προκειμένου περὶ πόλεων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 5.000 κατοίκων αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπαὶ κοινοποιοῦσιν εἰς ἕκαστον ὑπόχρεων ἀπόσπασμα διὰ τὸ ποσὸν τῆς γενομένης κατατάξεώς του. Διὰ τὴν κοινοποίησιν τοῦ ἀποσπάσματος τούτου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Φόρος κύκλου ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 660)1937 ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1349)1938 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 6.

Ἐπὶ βιομηχανοποιήσεως πρώτων ὑλῶν διὰ λογαριασμὸν τρίτου ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν παρακρατεῖται ὑπὸ τοῦ διαθέτοντος τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ ἐνεργοῦντος τὴν βιομηχανοποίησιν φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου ἀδιαφόρως τῆς ἰδιότητος τοῦ τρίτου, ὡς βιομηχάνου ἢ μή, ἀνεξαρτήτως ποσοῦ φόρου καὶ ἀσχέτως ἐὰν πρόκειται περὶ ἐργασίας κατὰ σύστημα ἢ ὑπ. ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων τῆς βιομηχανοποιήσεως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεώς των εἰς τὸν παρασχόντα τὴν πρώτην ὕλην.

Οἱ ὑπόχρεοι εἰς παρακράτησιν τοῦ φόρου, ὑποχρεοῦνται εἰς ἐπίδοσιν δηλώσεως καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος προθεσμιῶν, ὑπέχοντες πάσας τὰς ἐκ τοῦ νόμου τούτου εὐθύνας ὡς πρὸς τὴν μὴ ἀκριβῆ τήρησιν τῶν σχετικῶν περὶ δηλώσεων καὶ λοιπῶν διατάξεων αὐτοῦ.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μηνός.

3. Εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 660)1937 προστίθεται περίπτωσις η', ἔχουσα οὕτως: «ἐκ πωλήσεως προϊόντων διατετιμημένων καὶ εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς τῶν ὁποίων δὲν συνυπελογίσθη ὁ φόρος κύκλου ἐργασιῶν».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως ἀνατρέχει ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1945—46.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Εἰσφορὰ ἐπὶ δεσμευμένου συναλλάγματος.

Ἄρθρον 9.

1. Διὰ τὰς περιπτώσεις εἰσαγωγῆς ἰχθύων καὶ νωπῶν κρεάτων ἐκ Τουρκίας, τὰ ὁποῖα ἐφορτώθησαν, ἔναντι φορτωτικῶν ἐγγράφων, πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 879)1946 Α. Νόμου «περὶ σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς» ἢ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τῶν ὁποίων ἠνοίχθη ἀνέκκλητος πίστωσις πρὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ἀντίστοιχον ἐμπόρευμα ἐξετελωνίσθη μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου 1946 καὶ ἔλαβε χώραν προσωρινὸς διακανονισμὸς τῆς ἀξίας των συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 21257)26.4.46 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, χωρὶς νὰ κλεισθῇ τὸ σχετικὸν συνάλλαγμα, ὁ διακανονισμὸς τῆς ἀντιστοίχου ἀξίας γίνεται βάσει τῆς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 879)1946 Ἀναγκ. Νόμου ἰσχυούσης τιμῆς συναλλάγματος, πλέον τυχὸν ἐπιβαρύνσεως τοῦ Ἀναγκαστ. Νόμου 666)1945 καὶ ἐπὶ καταβολῇ τῆς εἰσφορᾶς 30 ο)ο τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1023)1946.

2. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος 60)46 προβλεπομένη προθεσμία τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεως μειώσεως τῆς εἰσφορᾶς τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1023)46 παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς τοῦ ἀμέσως ἑπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου. Αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἀπορριφθεῖσαι τύποις ἐπανέρχονται πρὸς συζήτησιν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας.

3. Ἡ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1023)46 παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἀμέσως ἑπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου μηνός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'

Φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν κλπ.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 824)46 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ἐπιβολῆς ἐγγείου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Βρώσιμοι ἐλαῖαι, ὑποβληθεῖσαι ἅπαξ εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἐπὶ τούτων φόρον, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἕτερον τοιοῦτον κατὰ νέαν τυχὸν μεταφορὰν ἢ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῶν ἐκ τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον μετηνέχθησαν, ἐφ' ὅσον ἡ νέα αὕτη μεταφορὰ ἢ ἡ ἐξαγωγὴ τούτων ἐνεργεῖται τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Δεκεμβρίου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τοῦ ἑπομένου τῆς παραγωγῆς των.

Αἱ μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἐξαγόμεναι ἢ μεταφερόμεναι ἐλαῖαι ὑπόκεινται εἰς φόρον, ἀσχέτως ἂν κατεβλήθη ἐπ' αὐτῶν τοιοῦτος κατὰ προγενεστέραν μεταφορὰν αὐτῶν».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν. Δ. 60)1946 προστίθεται περίοδος ἔχουσα οὕτως:

«Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δικαιοῦται ὁ Οἰκ. Ἔφορος νὰ ἐπιζητήσῃ παρὰ τοῦ πράγματι συγκομίσαντος τὸ ἔλαιον τὸν ἀναλογοῦντα φόρον κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Β. Δ. τῆς 31 Ἰανουαρίου 1946 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 824)46 Αν. Νόμου» διαγραφομένην διαδικασίαν ἔστω καὶ ἐὰν ἔχῃ λήξει ἡ ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 824)1946 ὁριζομένη προθεσμία, οὐχὶ ὅμως μετὰ τὴν παρέλευσιν τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς».

3. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Ἀναγκ. Νόμων 824)1946 καὶ 932)1946 καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτῶν Β. Διαταγμάτων

καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων καταβαλλομένη ἀποζημίωσις καὶ πρόσθετος τοιαύτη εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε συμβάλλοντας εἰς τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν φόρων ἐπὶ τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν καὶ τῶν σπορελαίων θεωρεῖται ὡς καταβαλλομένη δι' ἔξοδα κινήσεως καὶ ὡς τοιαύτη δὲν ὑπόκειται εἰς τέλη χαρτοσήμου καὶ εἰς κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἢ τρίτων, προκειμένου δὲ περὶ ἰδιωτῶν οὐδ' εἰς εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ Ἱδρύματος τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, εἴτε ἐκ μέρους αὐτῶν εἴτε ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 824)1946, τυχὸν ὅμως ἐνεργηθεῖσαι κρατήσεις καὶ εἰσφοραὶ δὲν ἐπιστρέφονται.

4. Ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1947—48 ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ μέρους τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιβολὴ προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν προϊόντων μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸ 20 ο/ο τοῦ δημοσίου φόρου.

Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ φόρου τούτου γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένης διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν. Ὁ πρόσθετος οὗτος φόρος συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται μετὰ τοῦ δημοσίου φόρου, ἀποδίδεται δ' εἶτα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Φόρος ἐπὶ τῶν ἐν τῷ Κράτει διαιτωμένων ζώων.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 2165) 1943 φόρου κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ Κράτει διαιτωμένων ζώων δύναται ν' ἀναστέλληται κατά τινα φορολογικὴν περίοδον διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἔναρξις καὶ λῆξις τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 2165)43 φορολογικῆς περιόδου δύναται νὰ μετατίθεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Φορολογία Μεταβιβάσεως Ἀκινήτων.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐπὶ ἀπαλλοτριώσεων ἐξ ἐπαχθοῦς αἰτίας ἀκινήτων ἢ πραγματικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτων κειμένων ἐν Ἑλλάδι συντελουμένων δ' ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐνώπιον Ἑλληνικῶν Προξενικῶν Ἀρχῶν, ἐπιτρέπεται ὅπως αἱ σχετικαὶ συμβάσεις συντάσσωνται ἄνευ τῆς κατὰ τὸν νόμον περὶ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων προηγουμένης διενεργείας προελέγχου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ κατὰ νόμον προσωρινὸν φύλλον προσδιορισμοῦ θὰ ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς βάσει τῆς ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων δηλουμένης ἀξίας, ἀποκειμένου εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἵνα καθορίσῃ μεταγενεστέρως τὴν πραγματικὴν ἀξίαν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένην διαδικασίαν.

2. Αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται ν' ἀποστέλλωσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας ἐν ᾗ κεῖται τὸ ἀκίνητον, δι' ὃ κατηρτίσθη ἐνώπιόν των ἡ δικαιοπραξία, εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ἀντίγραφα τῆς ἐνώπιον αὐτῶν καταρτισθείσης δικαιοπραξίας καὶ τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἐκδοθέντος προσωρινοῦ φύλλου προσδιορισμοῦ τῆς ἀξίας τῶν μεταβιβαζομένων ἀκινήτων.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ὡς ἄνω παραγράφων 1 καὶ 2 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένων μεταβιβάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Τέλη Χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 13.

1. Τὰ ὑπὸ τῶν πολεμοπαθῶν ἀγροτῶν ἐκδιδόμενα χρεωστικὰ ὁμόλογα διὰ τὰ χορηγούμενα αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Κράτους κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρ 2 καὶ 4 τοῦ Νόμου 1858)1944 «περὶ ἐνισχύσεως τῶν ἐκ τοῦ πολέμου παθόντων ἀγροτῶν» δάνεια πάσης φύσεως, ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου. Ὁμοίως δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλη χαρτοσήμου καὶ αἱ ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις τῶν δόσεων πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ τῶν ἀνωτέρω δανείων.

2. Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀτελῶς χορηγηθέντων δανείων καὶ τῶν τυχὸν ἐκδοθεισῶν ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων ἀτελῶς.

3. Ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1108)1946 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ παραχωρήσεως γηπέδου τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ Σωματεῖον «Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν» δωρεὰν παραχώρησις γηπέδου ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπαλλάσσεται κατὰ τὴν μεταγραφὴν παντὸς τέλους, δικαιώματος ἢ κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ οἱουδήποτε τρίτου.

4. Ἐπὶ μεταβιβάσεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου αὐτοκινήτων ἢ αὐτοκινήτων ποδηλάτων πρὸς τρίτους δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 411)1945 ἐνέργεια προεκτιμήσεως.

Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου γενόμεναι μεταβιβάσεις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου αὐτοκινήτων ἢ αὐτοκινήτων ποδηλάτων ἄνευ προεκτιμήσεως τῆς ἀξίας αὐτῶν θεωροῦνται ἔγκυροι.

Ἄρθρον 14.

1. Ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους τὰ δελτία ταυτότητος πρὸς παραμονὴν καὶ αἱ ἄδειαι ἐργασίας τῶν Βορειοηπειρωτῶν ἐν γένει.

Τῆς αὐτῆς ἀπαλλαγῆς τυγχάνουσι καὶ οἱ ἀλλοδαποὶ ὁμογενεῖς ἐκ Ρωσσίας.

2. Τὸ ἵδρυμα «Ἡ Φανέλλα τοῦ Στρατιώτου» ὡς καὶ ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 10.7.47 Β. Διατάγματος συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πρόνοια Βορείου Ἑλλάδος» ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν χαρτοσήμου, μὴ ἐφαρμοζομένης ἐν προκειμένῳ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ ἀπὸ 28.7.1931 Διατάγματος «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου».

Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἰσχύει ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1947.

3. Ἀποδείξεις καταβολῆς ἀποζημιώσεων διὰ μισθώσεις αὐτοκινήτων, τροχοφόρων καὶ ὑποζυγίων ὑπὸ στρατιωτικῶν ἀρχῶν συμφώνως τῷ νόμῳ 4442)1929 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 29.9.1929 Ν. Δ. περὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν εἰσφορῶν καὶ ναυλώσεων» ἐκδοθεῖσαι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος λογίζονται ὡς νομίμως χαρτοσημανθεῖσαι καὶ ἂν κατὰ τὴν σύνταξίν των ὑπεβλήθησαν εἰς τέλη χαρτοσήμου μικροτερα τῶν νομίμων ἢ οὐδόλως ὑπεβλήθησαν εἰς τοιαῦτα.

4. Ἀποδείξεις καταβολῆς ἀποζημιώσεως ἐξωτερικοῦ εἰς ἀναπήρους πρὸς θεραπείαν των ὡς καὶ εἰς τὰς συνοδοὺς αὐτῶν ἐκδοθεῖσαι μέχρι τέλους Ἰουνίου 1947, λογίζονται ὡς νομίμως χαρτοσημανθεῖσαι καὶ ἂν κατὰ τὴν ἔκδοσίν των οὐδόλως ὑπεβλήθησαν εἰς τέλη.

5. Ἀπαλλάσσεται τῶν τελῶν χαρτοσήμου ἡ διαδικασία ἐν γένει τῆς καταρτίσεως νέων ληξιαρχικῶν πράξεων ἢ ἀνασυγκροτήσεως ληξιαρχικῶν βιβλίων εἰς πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία ὅπου ταῦτα κατεστράφησαν λόγῳ τοῦ πολέμου ἢ τοῦ ἀνταρτικοῦ κινήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Τέλη ἐπὶ τῶν Μεταφορῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως χορηγῆται ἀπαλλαγὴ ἐκ τῶν τελῶν καὶ λοιπῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων, ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Δήμων ἢ Κοινοτήτων, Λιμενικῶν Ταμείων ἢ οἱωνδήποτε τρίτων Ταμείων καὶ Ὀργανισμῶν ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ταξιδευόντων α') μελῶν τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, τοῦ προσωπικοῦ τῶν Πρεσβειῶν ὡς καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, β') μελῶν τῶν ξένων ἀποστολῶν καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των, ὡς καὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, καὶ γ') τῶν δαπάναις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ταξειδευόντων.

2. Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενόμεναι ἀπαλλαγαὶ

δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θεωροῦνται ὡμιμοι.

Ἄρθρον 16.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Ν. Διατάγματος 60)1946 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως φορολογικῶν τινων νόμων» ἔχει ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος της καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 17.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 68 καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς παραγράφου 3 ἐδάφ. η' τοῦ ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1931 Διατάγματος «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου», προστίθεται περίοδος ἔχουσα οὕτω :

«Εἰς πόλεις ἔνθα ὑφίστανται πλείονες Οἰκονομικαὶ Ἐφορίαι δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ καθίσταται μία τούτων ἁρμοδία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων περὶ τελῶν εἰσιτηρίων καὶ κομίστρων».

2. Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύει ἀπὸ 24ης Μαΐου 1946.

Ἄρθρον 18.

1. Αἱ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐξαρτωμένων ἢ ἄλλως μετ' αὐτοῦ συνδεομένων νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων ἢ Καταστημάτων ἢ Σταθμῶν καὶ ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ ἐν γένει πρὸς τὸ Δημόσιον, Δήμους, Κοινότητας καὶ Νεμικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα ἀπαλλασσόμενα τῶν τελῶν χαρτοσήμου διδόμεναι ἀποδείξεις εἰσπράξεως νοσηλείων ὡς καὶ παντὸς ἑτέρου ἐσόδου, ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τῶν τελῶν χαρτοσήμου ὡς καὶ ἀπὸ παντὸς φόρου, τέλους ἢ κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων.

2. Τὰ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μεταφερόμενα διὰ παντὸς μεταφορικοῦ μέσου ἐντὸς τοῦ Κράτους ὑγειονομικὰ ἢ ἄλλα εἴδη καὶ τρόφιμα, τὰ χρησιμεύοντα εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ καὶ τῆς ἐν γένει δράσεώς του, ἀπαλλάσσονται τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις διὰ τὰς μεταφορὰς ταύτας τελῶν, φόρων ἢ δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων καὶ Λιμενικῶν Ταμείων καὶ ἐν γένει ὑπὲρ οἱωνδήποτε τρίτων, τὰ δὲ σχετικὰ πρὸς τὴν μεταφορὰν τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ἔγγραφα συντάσσονται ἀτελῶς.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μεταφορῶν γενομένων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τυχὸν ὅμως καταβληθέντα ποσὰ δὲν ἐπιστρέφονται.

3. Ἡ διάταξις τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 2 περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν τελῶν κομίστρων κλπ. ἔχει ἐφαρμογὴν α') ἐπὶ τῶν παντὸς εἴδους δεμάτων, τῶν μεταφερομένων ὑπὸ τοῦ ἱδρύματος «Ἡ φανέλλα τοῦ στρατιώτου» καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ διὰ παντὸς μεταφορικοῦ μέσου ἐντὸς τοῦ Κράτους, προοριζομένων δὲ διὰ τοὺς μαχομένους στρατιώτας, καὶ β') ἐπὶ τῶν παντὸς εἴδους δεμάτων τῶν μεταφερομένων ὑπὸ τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 10-7-1947 Β. Διατάγματος συσταθείσης Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πρόνοια Βορείου Ἑλλάδος».

4. Τὰ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰσαγόμενα, ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐφόδια, τρόφιμα καὶ ἐν γένει τὰ εἴδη τὰ προοριζόμενα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἀπαλλάσσονται τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν ὡς καὶ παντὸς ἑτέρου φόρου, δικαιώματος, τέλους ἢ εἰσφορᾶς εἰσπραττομένου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων, Λιμενικῶν Ταμείων καὶ ἐν γένει ὑπὲρ οἱωνδήποτε τρίτων.

Κυροῦνται αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου χορηγηθεῖσαι ἀπαλλαγαὶ ἀπὸ δασμῶν καὶ τῶν λοιπῶν φόρων, δικαιωμάτων, τελῶν καὶ εἰσφορῶν τῶν εἰσπραττομένων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὲρ τρίτων διὰ τὰ εἰσαχθέντα ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ πάσης φύσεως εἴδη του προοριζόμενα πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ σκοποῦ του.

5. Οἱ διὰ ξηρᾶς ἢ θαλάσσης προσωρινῶς ἐκ τοῦ τόπου τῆς μονίμου κατοικίας των μετακινούμενοι ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐξ ἀνάγκης λόγῳ ἐπικρατούσης ἀνωμάλου καταστάσεως ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας των, ἀπαλλάσσονται τόσον κατὰ τὴν προσωρινὴν μετακίνησίν των καὶ μεταφορὰν τῶν οἰκιακῶν των εἰδῶν εἰς ἄλλον τόπον, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν εἰς τὰς ἑστίας των ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ κομίστρων τελῶν, φόρων ἢ δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων, Λιμενικῶν Ταμείων καὶ ἐν γένει ὑπὲρ οἱουδήποτε τρίτου.

Ὡς δικαιολογητικὸν τῆς παρεχομένης ἀπαλλαγῆς ἀπαιτεῖται πιστοποιητικὸν τῆς οἰκείας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ ἐν ἐλλείψει, τῆς Κοινοτικῆς τοιαύτης, ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, βεβαιούσης ὅτι συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου. Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο δέον νὰ κατατίθεται εἰς τὰς κατὰ νόμον ἁρμοδίας διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν τελῶν, φόρων ἢ δικαιωμάτων Τελωνειακὰς Ἀρχάς, Πρακτορεῖα Ἀτμοπλοϊκῶν ἐπιχειρήσεων ἢ σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς κλπ.

Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ γενομένων διὰ τὴν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένην αἰτίαν μετακινήσεων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὰ καταβληθέντα δὲ τέλη, φόροι ἢ δικαιώματα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτων ἐπιστρέφονται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ δικαιούχου ὑποβαλλομένῃ μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

6. Τὰ διὰ θαλάσσης μεταφερόμενα ποίμνια εἴτε πρὸς βοσκὴν λόγῳ ἀδυναμίας μεταφορᾶς των εἰς ὀρεινὰς περιοχὰς συνεπείᾳ στρατιωτικῶν μέτρων, εἴτε πρὸς διάσωσίν των ἀπὸ τῆς διαρπαγῆς, ἀπαλλάσσονται κατά τε τὴν μεταφορὰν καὶ ἐπαναφορὰν των ἀπὸ τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις διὰ τὰς μεταφορὰς ταύτας τελῶν, φόρων καὶ δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, Δήμων ἢ Κοινοτήτων, Λιμενικῶν Ταμείων καὶ ἐν γένει ὑπὲρ οἱουδήποτε τρίτου.

Ὡς δικαιολογητικὸν διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπαιτεῖται πιστοποιητικὸν τῆς ἁρμοδίας στρατιωτικῆς ἢ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, βεβαιούσης ὅτι συντρέχουσιν αἱ ὡς ἄνω προϋποθέσεις, ὅπερ δέον νὰ κατατίθεται εἰς τὰς κατὰ νόμον ἁρμοδίας τελωνειακὰς ἀρχάς, πρακτορεῖα θαλασσίων μεταφορῶν κλπ.

Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἰσχύει ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1947, τὰ τυχὸν δὲ καταβληθέντα τέλη, φόροι καὶ δικαιώματα ἐπιστρέφονται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ δικαιούχου, ὑποβαλλομένη μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Λοιπαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

1. Προκειμένου περὶ τοῦ φόρου τοῦ Ἀναγκαστ. Νόμου 382)1945, τῆς ἐκτάκτου εἰσφορᾶς τοῦ Ἀναγκαστ. Νόμου 431)1945, τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος τοῦ Ν. 5117, τοῦ εἰδικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῶν φορτηγῶν πλοίων τοῦ Ἀν. Νόμου 2075)1939 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως καὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου καθαρῶν προσόδων, τῶν μέχρι 31 Μαρτίου 1948 τριμήνων δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορισθήσεται ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐμπροθέσμου καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων ποσῶν, ὁ χρόνος τῆς ἐμπροθέσμου ἀσκήσεως ἐνδίκου μέσου, ἡ σύνθεσις τῶν ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐκστάσεων καὶ Ἐφέσεων καὶ ἡ ἀναπλήρωσις, τὰ ἔξοδα κινήσεως καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν αὐτῶν, αἱ δαπάναι λειτουργίας των, τὰ παράβολα δικαστικῶν δαπανῶν, ὁ τρόπος διαθέσεώς των καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἐν λόγῳ ὀφειλῶν.

Ἄρθρον 20.

Ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων ἐπιτηδεύματος, ἐκτάκτου εἰσφορᾶς, οἰκοδομῶν καὶ στρεμματικοῦ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ ἀπαλλάσσονται τῶν συνεπειῶν ἐκπροθέσμου καταβολῆς τῶν ἐκ τῆς ἄνω αἰτίας χρεῶν των ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατατάξεώς των εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ μέχρι τῆς ἀπολύσεώς των, τῶν δύο τούτων χρονολογιῶν ἀποδεικνυομένων δι' ἐπισήμων βεβαιώσεων τῶν οἰκείων στρατιωτικῶν Ἀρχῶν.

Ἡ ἀπαλλαγὴ παρέχεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκον. Ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων Ὑπολόγων τῆς περιφερείας τοῦ Ταμείου, εἰς ὃ ἔχει βεβαιωθῆ τὸ χρέος, αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐφ' ἁπλοῦ διαβιβαζομένῃ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ Ταμείου μεθ' ἁπάντων τῶν ἀναγκαίων στοιχείων.

Ἄρθρον 21.

Διὰ Β. Δ)των ἐκδιδομένων ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας θέλουν κωδικοποιηθῆ αἱ διατάξεις πάντων τῶν διὰ τοῦ παρόντος τροποποιουμένων νόμων, ὡς ἰσχύουν μετὰ τὰς ἐπενεχθείσας τροποποιήσεις, ἐπιτρεπομένων ἁπλῶς φραστικῶν μεταβολῶν μὴ ἀλλοιουσῶν τὴν ἔννοιαν, καὶ νέας ἀριθμήσεως τῶν ἄρθρων. Διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν κωδικοποιήσεων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νομ. Δ)τος 60)1946.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν ἂν ἄλλως ὥρισται ἐν αὐτῷ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΔΑΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Γ. ΒΑΡ. ΒΟΥΤΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Δ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, ΦΩΚ. ΖΑΪΜΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, ΑΛ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, Δ. ΔΙΓΚΑΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Ν. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ—ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1947.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

---

(4)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 420.

Περὶ φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ νοσηλευτικῶν ἱδρυμάτων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ Ψήφισμα Λ' τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1947 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς», μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ ὑπὸ τῆς Ἀναργυρείου καὶ Κοργιαλενείου Σχολῆς Σπετσῶν, τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος (Κολλεγίου Ἀθηνῶν), τοῦ Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου Θηλέων (Ἑλληνικοῦ Ἀθηνῶν), τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀμερικανικοῦ Κολλεγίου «Ἀνατόλια», τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Γεωργικῆς Πρακτικῆς Ἀμερικανικῆς Σχολῆς καὶ τῆς ἐν Κονίτσῃ Ἀναγνωστοπουλείου Γεωργικῆς Πρακτικῆς Σχολῆς εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἴδη τὰ ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῶν ἱδρυμάτων τούτων καὶ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ των δύνανται νὰ ἀπαλλάσσωνται, κατόπιν εἰδικῆς ἑκάστοτε ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, καὶ παντὸς ἄλλου φόρου, τέλους ἢ εἰσφορᾶς εἰσπρατομένου κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὲρ τρίτων.

2. Προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς αὐτοκινήτων ὑπὸ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων διὰ τὰς ἀνάγκας των ἡ ἀπαλλαγὴ δύναται νὰ παρέχηται μέχρι δέκα κατ' ἀνώτατον ὅριον αὐτοκινήτων λεωφορείων ἢ φορτηγῶν δι' ἕκαστον ἵδρυμα ἀποκλεισμένων τῶν ἐπιβατικῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 παράγρ. 2 αὐτοκίνητα ἀπαλλάσσονται ὡσαύτως παντὸς φόρου ἢ τέλους χαρτοσήμου καθὼς καὶ τοῦ φόρου διοδίων, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται διὰ τὸν προορισμόν, δι' ὃν εἰσήχθησαν.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ ἀπαλλάσσωνται τῶν τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκίνητα ἀνήκοντα κατὰ κυριότητα εἰς νοσηλευτικὰ ἱδρύματα κοινῆς ὠφελείας χρησιμοποιούμενα ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

3. Κυροῦνται αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ τῶν τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων ἀνηκόντων κατὰ κυριότητα εἰς ἱδρύματα περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ὑπόκεινται εἰς τὸ ἥμισυ τῶν τελῶν τῆς ἐμπορικῆς κλίμακος αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἱδρυμάτων προμηθευομένων εἰδῶν διατροφῆς διὰ τὴν τροφοδοσίαν τῶν μαθητῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ Δύναται νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ ἐπὶ ἑτέρων εὐαγῶν ἢ φιλανθρωπικῶν ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ὁριζομένου δι' αὐτῶν καὶ τοῦ χρόνου τῆς ἰσχύος τῶν παρεχομένων ἀπαλλαγῶν καὶ μειώσεων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος ἀνατρέχει ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1947.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

ΧΡ. ΛΑΔΑΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Γ. ΒΑΡ. ΒΟΥΤΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Δ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, ΦΩΚ. ΖΑΪΜΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, ΑΛ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, Δ. ΔΙΓΚΑΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Ν. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ—ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1947.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Γ' Ψηφίσματος «περὶ μέτρων ἀφορώντων τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν εἰς τοὺς νομοὺς Ἀχαΐας καὶ Ἠλείας».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 18 Ἰουνίου 1946 Γ' Ψηφίσματος τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ μέτρων ἀφορώντων τὴν Δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν», 2) τὸ ἀπὸ 8 Σεπτεμβρίου 1946 Διάταγμα, δι' οὗ ἐπανετέθησαν εἰς ἰσχὺν αἱ διατάξεις τοῦ ψηφίσματος τούτου καὶ 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 484)46 σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Τίθεμεν ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 18 Ἰουνίου 1946 Γ' Ψηφίσματος τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, «περὶ μέτρων ἀφορώντων τὴν Δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν», εἰς τοὺς Νομοὺς Ἀχαΐας καὶ Ἠλείας.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημ. Τάξεως Ὑπουργὸς
Κ. ΡΕΝΤΗΣ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

(6)

Πρᾶξις 870 τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1947.

Περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν εἰσιτηρίων τῶν μεταφερομένων εἰς Πειραιᾶ πρὸς ἐπαναπατρισμὸν Ἀρμενίων ἐκ τῶν τελῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ λοιπῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὸν ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' ἀριθ. Ε. 10333 ἀπὸ Σ)βρίου 1947 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, σχετικῶς μὲ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν εἰσιτηρίων τῶν μεταφερομένων ἐκ διαφόρων νήσων καὶ λιμένων τῆς Ἑλλάδος εἰς Πειραιᾶ, πρὸς ἐπαναπατρισμὸν Ἀρμενίων, ἀποφασίζει:

1. Ἐγκρίνει τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν εἰσιτηρίων, τῶν διὰ παντὸς πλωτοῦ μέσου μεταφερομένων ἐκ διαφόρων νήσων καὶ λιμένων τῆς Ἑλλάδος εἰς Πειραιᾶ πρὸς ἐπαναπατρισμὸν Ἀρμενίων, ἐκ τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τελῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ λοιπῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, Λιμενικῶν Ταμείων καὶ οἱουδήποτε τρίτου.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θέλουσιν ὁρισθῆ αἱ διατυπώσεις καὶ τὰ δικαιολογητικὰ τῆς ἀνωτέρω ἀπαλλαγῆς.

3. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ἡ παροῦσα κυρωθήσεται διὰ νόμου.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 870 παροῦσαν πρᾶξίν του.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1947.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
Δ. ΠΛΑΓΙΑΝΝΗΣ

(7)

Διορθώσεις ἡμαρτημένων

Εἰς τὸ Β. Δ. τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 215)13 10)1947 (τεῦχος Α') «περὶ συστάσεως ἐκτάκτου τοπικοῦ Στρατοδικείου ἐν Ἀθήναις» καὶ εἰς τὴν 1ην παράγρ. 4ην σειρὰν ἐπιφέρεται ἡ κάτωθι διόρθωσις: ἀντὶ τοῦ ἐσφαλμένως τεθέντος «2803)44» εἰς τὸ ὀρθὸν «2803)41»,

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν)

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ὑπουργείων)